

[Alfred Hansen]

står efter endt uddannelse: hvordan skal de få mulighed for at bruge deres uddannelse? Altså for det første at få uddannelsen, derefter beskæftigelse efter endt uddannelse.

Jeg vil godt lige sige følgende til hele problematikken: det er studievejledernes opgave – inden for f. eks. handelsskoler – at orientere om de faglige uddannelsesretninger og at hjælpe eleverne til at vælge de rette tilvalgsfag, der fører frem til det endelige erhvervsvalg. Det er også deres opgave at informere om mulighederne for at få praktikplads, men den egentlige formidling af praktikpladserne ligger under arbejdsformidlingen, og langt de fleste steder er der indgået et snævert samarbejde med studievejlederne på erhvervsskolerne. Men i en tid som denne med stor ungdomsarbejdsløshed og relativt få lære- og praktikpladser er formidlingsopgaven stor og krævende, da den bl. a. også må gå ud på at inspirere virksomheder og det offentlige til at antage lærlinge og elever, og jeg vil derfor gerne spørge arbejdsministeren, om en bedre koordinering af de erhvervsvejledningsmuligheder, der eksisterer i de forskellige uddannelsesretninger, kan opnås.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg forstår, at hr. Alfred Hansen og jeg er enige om, at et hovedpunkt i indsatsen mod arbejdsløsheden må være kampen mod ungdomsarbejdsløsheden, og at en fornuftig indsats på dette felt kræver en lang række forskellige foranstaltninger. Jeg pegede i mit svar i første omgang på en række af de muligheder, som vi undersøger.

Hr. Alfred Hansen spørger her i anden omgang specielt om samarbejdet med skolerne i forbindelse med erhvervsvejledningen af de unge, og dér sagde jeg vist allerede i første omgang, at det er et hovedpunkt i det sæt af foranstaltninger, vi nu begynder at træffe, hvor vi jo bl. a. på forsøgsbasis har indhentet meget positive erfaringer med en direkte inddragelse af de unges lærere fra skoletiden til at følge de unge i de første år, efter at de forlader skolen, at denne kontaktvirksomhed sker i samarbejde med socialforvaltningen og navnlig med arbejdsformidlingskontorerne. Det er altså noget, som vil blive udbygget nu.

Med hensyn til det særlige problem, der ligger i at få beskæftiget de unge, håber vi, at de tilskudsordninger, som jeg omtalte før at

vi er ved at give nærmere regler for, vil betyde, at virksomhederne i større udstrækning vil føle sig fristet og tilskyndet til at antage ung arbejdskraft. Det gælder både løntilskud til vikarordning, tilskud til jobtræningsansættelsesformer for langtidsledige unge og tilskud til fremskaffelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser.

Derudover vil hr. Alfred Hansen vide, at både staten og nu også kommunerne i betydeligt omfang har fået til opgave at fremskaffe lære- og praktikpladser inden for de offentlige arbejdspladseres område.

Jeg håber, at den samlede effekt af disse foranstaltninger vil være, at de unge bliver placeret betydeligt bedre i erhvervs- og uddannelsesbilledet, end de hidtil har været, og at det særlige problem, som ungdomsarbejdsløsheden udgør, i hvert fald bliver mindsket ganske betydeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *ministeren for Grønland* af:

Steen Folke (VS):

»Finder ministeren det acceptabelt, at Greenex A/S – i et forsøg på at svække Grønlands Arbejder Sammenslutnings muligheder for at varetage medlemmernes interesser – som en betingelse for at indgå overenskomst med GAS-medlemmerne i Marmorilik kræver, at GAS skal acceptere, at såvel den danske hovedaftale mellem LO og DA som den danske arbejdsretslov og forligsmandslov fremtidig skal gælde i Grønland, og finder ministeren det endvidere acceptabelt, at Greenex søger at hindre kontakten mellem arbejderne i Marmorilik og GAS' repræsentant ved at nægte ham ophold på stedet?«

(Spm. nr. 65).

Skriftlig begrundelse.

Efter oprindelig at have modsat sig erhvert krav om ligeløn for de grønlandske arbejdere i bjergværket Den sorte Engel i Marmorilik har Greenex' ledelse foretaget en kovending og erklæret, at der øjeblikkelig og med tilbagevirkende kraft vil blive indført ligeløn fra første dag for de grønlandske arbejdere. På baggrund af Greenex' kæmpeprofitter er det klart, at ligelønnen kun vil koste pebernødder, og for så vidt er der ikke noget mærke-